

prima instanță: Gh. Comerzan
Judecătoria Edineț (sediul Briceni)
instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr. 3ra-1150/17

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului vamal Briceni cu privire la contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoria Edineț (sediul Briceni) din 08 februarie 2017,

c o n s t a t ă:

La 26.08.2016 SC „Linavan” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Briceni privind anularea actului de inspecție din 14.07.2016, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor, obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale conform metodei 1; restituirea sumei încasate excedentar, a prejudiciului moral și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 14.07.2016, SC „Linavan” SRL, pentru trecerea frontierei a mărfii, deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului vamal nr.01-1 din 04.01.2016. Dovada deținerii pachetului minim de documente necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal la data de 14.07.2016. Colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DV-1, a motivat că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare.

Sușține reclamantul că a prezentat acte suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă Biroul vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă, în afară de cea stipulată la art.11 a Legii cu privire la tariful vamal. Nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 și consideră că calculul plăților vamale încasate

excedentar în sumă de 6064,53 lei din marfa importată în valoare de 1485,00 USD contravine Codului vamal și Legii cu privire la tariful vamal.

Indică reclamantul că la cererea prealabilă, Serviciul vamal, prin scrisoarea din 15.08.2016, i-a comunicat că acțiunile organului vamal au fost în strictă corespundere cu prevederile legislației în vigoare. De la Biroul vamal Briceni nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Menționează că de către pîrît i-a fost cauzat prejudiciu moral prin faptul că ore și zile la rînd a fost „harțuit” și ținuti în vamă pentru a explica/argumenta de ce urmează ca marfa importată să fie calculată anume după metoda 1, a fost impus eronat de a prezenta suplimentar documente care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfă, să-i achite un supliment la salariu; activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă, pe motiv că materia primă care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere, întreprinderea a pierdut termenii contractuali cu alte firme cărora le realiza marfa finită, a pierdut clienți importanți, s-a știrbit reputația pe care a acumulat-o cu greu de-a lungul activității, s-a creat neîncredere în mediul de afaceri.

Solicită SC „Linavan” SRL: anularea actului de inspecție din 14.07.2016, emis de către Biroul vamal Briceni, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizată DVV-1), obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 14.07.2016 conform metodei 1; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a sumei de 6064,53 lei, încasată excedentar; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei ; încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei

Prin hotărârea Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 08.02.2017 acțiunea a fost respinsă.

SC „Linavan” SRL a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 08.02.2017, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 iulie 2017, prin intermediul oficiului poștal, SC „Linavan” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele au lăsat fără apreciere unele argumente invocate, cum ar fi: că numărul actelor necesare vămuirii este redus la 3: factura, documentele de transport, actele permise; că SC „Linavan” SRL totuși a prezentat documentele suplimentare, acestea nefiind obligatorii.

Susține că SC „Linavan” SRL urma să completeze tipizata DVV-1 (care cuprinde metoda 1) și nu DVV-2 (care cuprinde metodele 2,3,4,5,6) pe care i-au

dat-o spre completare colaboratorii Biroului vamal Nord (Briceni), motivînd că nu are actele necesare.

Instanța de fond n-a stabilit dacă actul de inspecție contestat a fost emis cu respectarea cumulativă a condițiilor imperative prevăzute de art.1811 Cod vamal și drepturile declarantului.

Susține că instanțele au examinat cauza unilateral, nefiind luate în considerare probele sale, la care nu s-a dat o apreciere justă.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru